

Identifikacijska
naljepnica
PAŽLJIVO NALIJEPI

HRVATSKI JEZIK

osnovna razina

KNJIŽICA TEKSTOVA

HRV B IK-4 D-S006

HRVB.06.HR.R.K4.08

12

Hrvatski jezik

Prazna stranica

HRV B IK-4 D-S006

99

OPĆA UPUTA

U ovoj se **knjižici** nalaze tekstovi povezani sa skupinama zadataka iz **ispitne knjižice**.

Uz **prvi tekst** vezani su zadatci od 1. do 18.

Uz **drugi tekst** vezani su zadatci od 19. do 32.

Uz **treći tekst** vezani su zadatci od 33. do 47.

Uz **četvrti tekst** vezani su zadatci od 48. do 65.

Želimo Vam puno uspjeha!

Ova knjižica ima 8 stranica, od toga 2 prazne.

HRV B IK-4 D-S006

99

Hrvatski jezik

Tekstovi

S **prvim tekstom** povezana je skupina od 1. do 18. zadatka iz **ispitne knjižice** koji se nalaze na stranicama od 4. do 7.

Prvi tekst

Balada iz predgrađa

... I lije na uglu petrolejska lampa
Svjetlost crvenkastožutu
Na debelo blato kraj staroga plota
I dvije, tri cigle na putu.

I uvijek ista sirotinja uđe
U njezinu svjetlost iz mraka,
I s licem na kojem su obično brige
Pređe je ũ par koráka.

A jedne večeri nekoga nema,
A moro bi proć;
I lampa gori,
I gori u magli,
I već je noć.

I nema ga sutra, ni prekosutra ne,
I vele da bolestan leži,
I nema ga mjesec, i nema ga dva,
I zima je već,
I sniježi...

A prolaze kao i dosada ljudi,
I maj već miriše –
A njega nema, i nema, i nema,
I nema ga više...

I lije na uglu petrolejska lampa
Svjetlost crvenkastožutu
Na debelo blato kraj staroga plota
I dvije, tri cigle na putu.

Dobriša Cesarić

HRV B IK-4 D-S006

00

Hrvatski jezik

Tekstovi

S **drugim tekstom** povezana je skupina od 19. do 32. zadatka iz **ispitne knjižice** koji se nalaze na stranicama od 8. do 11.

Drugi tekst

Do mjesta dođoh, gdje sva svjetla šute,   28
što šumi kao more u oluji,
kada ga vjetri s raznih strana mute.

Pakleni vihar, što bez stanke huji,   31
tu nosi duše u zamahu punu:
muči ih, bije, vrteć ih u struji.

Kad bure s njima na rub grotla grunu,   34
stane ih vika uz kuku i lele,
i onda Božje veličanstvo kunu.

Čuh, da su kazna takve suze vrele   37
za one, što im grijeh baš puti gove
i kojima su strasti razum splele.

Ko čvorci kril'ma nošeni što plove   40
zimi u jatu rastegnutu širom,
tako i vjetar zle duhove ove

vrti i nosi amo-tamo virom;   43
nema im nade, da će ikad bijedu
smanjiti, kamo l' počinuti s mirom.

Dante Alighieri, *Božanstvena komedija, Pakao*, V. pjevanje, 28. – 45.

HRV B IK-4 D-S006

00

Hrvatski jezik

Tekstovi

S **trećim tekstom** povezana je skupina od 33. do 47. zadatka iz **ispitne knjižice** koji se nalaze na stranicama od 12. do 15.

Treći tekst

(...) Hm, nijeste vi mene slušali... Kada su nam onoga adrapovca¹ školnika², golišava prtena bijelonju, svraku u kaputu, naslali ovamo i objesili o vrat, rekao sam ja: „Potjerajmo ga vilama i motikama, pa se neće lje ni jednome više račiti³ u naše brdine nositi Antikrstovo evanđelje: čitanje i pisanje! Čitaj i piši ti vragu i njegovoj materi a ne mi seljaci! Zar ne imamo dosta gospode za te čarolije? Pa šta ćemo s gospodom kad budemo mi svi znali čitati i pisati? Ako bi tikve same rasle i rodile, zar bismo mi trebali orati, kopati i gnojiti! He? A gospode treba da bude: tako bar prodikuje naš župnik.” A čim si me ti počastio? Bolje da si zadudao u svoj oguljeni bajs. „Ti si stara zvekasta kvrga-glava – moj kanoniče! Hoće nam se baš tamnice i vucarenja po sudovima! Poslao ga zakon, a zakon je od Boga!” – mudrovao si ti i uza te ostali. Na, sad ga imaš! Upisali moja dva i tvoga Ivicu! Sada pripni na svoj stari bajs kravicu plavku neka je na pašu po međašima on vuče mjesto Ivica. A Ivica će biti gospodin. Samo se žuri da mu kupiš tursku lulu da se u njoj izvali, a kroz kamiš noge pruži! He! – uščavrljao se susjed Kanonik, pušući u zrak, dok su mu rumene nosnice zlobno titrale na mene kano da će opet: „Ej, Zgubidane”...

Ante Kovačić, *U registraturi*

---

¹ odrpanac

² učitelj

³ usuditi se

Hrvatski jezik

Tekstovi

S **četvrtim tekstom** povezana je skupina od 48. do 65. zadatka iz **ispitne knjižice** koji se nalaze na stranicama od 16. do 19.

Četvrti tekst

(...)

Putovali su u grad dugo u hladnom, nezagrijanom vagonu, a u gradu ostavila je mati Filipa u jednoj kavani pod staklenim lukom izloga, kod mramornog stola; naručila je za njega čokoladu i rekla kelneru neka pripazi na maloga, da će se ona skoro vratiti. Već u kavani Filip je bio u vrućici: sve okomite crte nestajale su pod njegovim pogledom u beskrajnim vertikalama, a vodoravni potezi kružili su oko njega vijugavo, kao neprekidno i uznemireno talasanje linija. Mati se vratila tek poslijepodne. Oči su joj bile mutne, umorne, natečene od suza, krvave. Obrve izlizane, lice upalo. Tu je Filip prvi put ustanovio da mu je mati naprahana brašnom kao klaun, a pod tom bijelom brašnjavom obrazinom da ima drugo, žalosno, sivo, izmučeno lice. Mahao je nogama, jeo već treću čokoladu sa slatkim vrhnjem, a mati ga je u kavani ponovo pogladila i rekla mu tiho, kroz suze, da sada idu u posjete jednoj gospođi i da ondje mora biti vrlo učtiv.

– Ti si moj mali Zygmusik, zar ne?

„On je dobri i maleni Zygmusik, i to još njen? O, kako je sve to bilo neobično i svečano!” Tada je primijetio da je stavila na sebe svoj starinski zlatni nakit i starinske okovane naušnice, što ih je čuvala u svilenj pojasučenj kutiji, a Filip se nije sjećao, da bi ih bio ikada vidio na svojoj majci. U teškoj crnoj svili, sa starinskim nakitom, njegova mati izgledala je vrlo otmjeno.

(...)

Miroslav Krleža, *Povratak Filipa Latinovicza*

HRV B IK-4 D-S006

00

Hrvatski jezik

Prazna stranica

HRV B IK-4 D-S006

99

